

hold meget let vil fremkomme betænkelig Vorden ved Transporten af det indfaldte Mandskab, naar dette enkeltvis skal søge at naa Afdelingen, og ikke under Transporten er under behørig Kommando, at muligvis største Delen af det paa Grund af Overbur-dering af de forhaandenværende Vanskelig-heder ved Overførselen slet ikke vil komme tilstede. At man, naar Depoter og Kadrer ere paa Sjælland, vil være i Stand til ved Mandstabets Udeblivelse at fylde disse med de sjællandske Afdelingers Depotmandskaber, har for de nævnte to Medlemmer mindre Be-tydning, da de ikke tro, at Afdelinger, der ere sammenstillede paa en slig Maade, ville kunne ventes at gjøre Fyldest, før en længere Samarbeiden har fundet Sted."

De hidtil opstillede Beregninger hvile alle paa den omtalte Forudsætning, at der ved Krigen Udbrud vil blive levnet Tid og Leilighed til at inddrage alt vaabenøvet Mandskab fra Sjælland og Dørne. Derjom imidlertid ogsaa denne Forudsætning brister, da udtaler Landsthingsbetænkningen Tillæg B Sp. 922, at vor „gjældende Hærordning ude-lukker Muligheden af altid i Fredstid at holde een Fæstning, end sige flere, saaledes besat, at den uden Forberedelse kan afvise et tænkt Angreb uden Varjel midt i den dybeste Fred." I dette Tilfælde bliver ethvert For-svar umuligt, hvadenten vi have Fæstninger eller ikke. Veien til at imødegaa denne Eventualitet vil da kun være „at ændre vort Krigsvæsen fra Grunden og gaa over til et andet System i Retningen af en staaende Hær." Landsthingsudvalget tror dog „for sit Bedkommende, at det er fuldkommen for-svarligt at forudsætte, at det før Krigen er muligt at bringe Hæren under Vaaben, saa at Fæstningerne kunne være besatte i rette Tid." „Kræves det derimod af Fredsbesæt-ningen kun, at den skal kunne bevogte Fæst-ningværkerne og det derværende Materiel mod Overlast, saa maa dette kunne overtages af Kjøbenhavns Garnison", forstærket eventuelt med de 3 ovennævnte Regimenter. fra Hel-singør og Sylland. Hertil slutter Ministeriet

sig for den jydsk Brigade's Bedkommende. Det maa imidlertid bemærkes, at selv om alle Landets 10 Regimenter blev forlagt til Kjø-benhavn, saa vilde der fra den 15de December til den 15de Mai dog kun være henimod 1000 Mand nogenlunde vaabenøvet Fodfolk til Tjeneste, og dette Mandskab ligger ifølge Hærloven ikke mere for at gjøre Bagttjeneste, men for sin egen Uddannelses Skyld. Skal ikke dette Fremskridt atter tabes, vil det næste Skridt være at gjøre de 1000 Mand, der skulle være bestemte til den egentlige Forttjeneste (se ovenfor), til et fast leiet Korps, der ikke alene vil være meget kost-bart, men tillige staa i afgjørende Strid med Grundføtningen for hele Hærordningen, den almindelige Bærnepligt. Herved vilde imid-lerd tid kun være tilveiebragt Mandskab til Bagttjenesten i Fredstid (man erindre, at samtlige Værker skulle være delvis forsynede med Krudt i Fredstid), medens man derved, ligesaa lidt som ved Ministeriets Forslag iaar at holde 512 Fæstningsartillerister til Tjeneste Maret rundt, vilde have tilveiebragt en Be-sætning, der vilde kunne afvise et pludseligt fjendtligt Overfald, og man vil sikkerlig ikke i Fremtiden berolige sig ved de Betragt-ninger, som Ministeriet desangaaende an-stiller i sin nedenansførte Skrivelse. Man siger: Ja, herimod kunne vi ved den gjæl-dende Hærordning under ingen Omstændig-heder værges os, hvadenten vi have Fæst-ninger eller ikke! Meget sandt. Men tror man virkelig, at man kan bevæge Folket til en saa uhyre Kraftanstrengelse, som det om-handlede Fæstningsanlæg vil være, naar man samtidig maa sige, at det hele under ugunstige Omstændigheder kan blive fuld-stændigt ørtesløst, ja endog maasse snarere egnet til at hændrage et saadant pludseligt Overfald paa os end til at afværge det, efter som Fjendens Udfigt til at opnaa et hurtigt gunstigt Resultat, der sætter ham i Besiddelse af en stærk Plads ved Øresund, netop væsentlig vil forsøges, naar han kan ud-føre Angrebet uden noget foregaaende Varjel? Nei, har man først opnaaet Samtykke til at